

DÉLMAGYARORSZÁG

79. évfolyam, 249. szám
1989. október 20., péntek

POLITIKAI NAPILAP

Havi előfizetési díj: 101 forint
Ára: 4,30 forint

Törvények – futószalagon

Szolidaritás Tőkés Lászlóval – Megszűnnek a munkahelyi pártszervezetek – Nyilaskeresztes veszély?
Magyar Alkotmánybíróság Esztergomban

A pártok működését és gazdálkodását szabályozó törvényjavaslat sorsát eldöntő határozathozatal előtt Raffay Ernő, kért szót. Emlékeztetett arra: Tőkés László temesvári lelkeszt a román hatóságok üldözik magyarságáért, egyházi szolgálatáért, és mint embert is meghurcolják. Pénteken reggel bíróság elé állítják, és feltehetően elítélik. A képviselő javasolta, hogy a Parlament emelje fel szavát az erdélyi lelkész üldöztetése ellen, és biztosítsa őt együttérzéséről. Az Országgyűlés közfelkiáltással szolidaritását nyilvánította ki Tőkés László lelkészrel.

Az elnök ezután bejelentette: a képviselőkhez eljuttatták azt a nyilatkozat-tervezetet, amely elítéli az újra, nyíltan jelentkező fasizmust, nyilaskeresztes eszmét. A nyilatkozatban, megfogalmazottakat a képviselők közfelkiáltással elfogadták.

Szavazás következett: ennek során a képviselők a törvényjavaslatban szereplő, két változat közül amellett döntöttek nagy többséggel, amelyik a választások előtt 90 nappal javasolja a munkahelyi pártszervezetek megszüntetését. Így az Országgyűlés határozata megtiltja a munkahelyeken, továbbá, hogy hivatásos katonák és rendőrök vezető párttisztviselőket töltsenek be. A képviselők minősített többséggel azt is elfogadták, hogy a pártok csak a tulajdonukban lévő vagyont értékesíthetik, a kezelésükben állókat viszont nem.

Végül a törvényjavaslat egészéről döntöttek: a pártok működését és gazdálkodását szabályozó törvényt 323 igen, 4 nem szavazattal, 15 tartózkodás mellett elfogadták.

Pillanatkép egy szünetben

Nagy László felvételei

Az olvasmány: a Reform

Az Alkotmánybíróságról szóló törvényjavaslat tárgyalása előtt szót kért Csipkó Sándor képviselő. Az ellenzéki pártokhoz fordulva azt hangsúlyozta: vannak olyan célok, amelyek mögé minden demokratikusan működő pártnak fel kell sorakoznia. Ilyen cél lehet a demokráciaellenes erőkkel szembeni küzdelem. Mindenképpen meg kell akadályozni, hogy a nyilaskeresztes párt röpcédulája sugallta gondolatok teret kaphassanak.

nak a mai magyar politikai közéletben.

Az ellenzéki pártok képviselőinek nevében Roszik Gábor kifejtette, hogy valamennyi ellenzéki csoport a legmesszebbmenőkig elítéli a kérdéses nyilatkozatban foglaltakat. Péterfy Réka szerint ez esetben nyilvánvaló a provokáció. Horváth István belügyminiszter röviden elmondotta: a bűncselekménynek van már gyanúsítottja, de még folytatni kell a vizsgálatot, a gyanú megalapozásához szükséges bizonyítékok előteremtésére.

Az Országgyűlés ezután már a tárgysorozatnak megfelelően az Alkotmánybíróságról szóló törvényjavaslatot tárgyalta Kulcsár Kálmán igazságügyminiszter előterjesztésében. A törvényjavaslatról szólva hangsúlyozta, hogy az a jogállam kialakulásához vezető jogi reformfolyamat nélkülözhetetlen része.

Az alkotmánybírákat az Országgyűlés kétharmados többséggel választaná, a pártok parlamenti csoportjai által kijelölt tagokból álló bizottság javaslata alapján. Az alkotmánybírák kilenc évre kapnak megbízatást, s még egyszer újraválaszthatók. A 15 tagú testület elnökét és helyettesét a tagok maguk közül választják három évre, s e tisztségeket is újra betöltheti ugyanaz a személy.

A részletes vitában Nemes Tamás azt a módosító indítványát terjesztette elő, hogy az Alkotmánybíróság székhelye Esztergom legyen.

Többen, így Márton János, Sasvári József, Karvalits Ferenc, Király Zoltán, Raffay Ernő, Szentágotthai János támogatották azt a gondolatot, hogy Esztergom legyen az intézmény székhelye, és kérték, hogy most döntson a Parlament ez ügyben is.

A vitát követő hosszas szavazás eredményeként mintegy negyven módosító javaslatot fogadtak el. Amellett foglaltak állást, hogy az Alkotmánybíróság székhelye ne Budapest, hanem Esztergom legyen. Ezután a képviselők az Alkotmánybíróságról szóló betervezett törvényjavaslat egészéről – a már elfogadott módosításokkal kiegészítve – döntöttek: az Országgyűlés a törvényjavaslatot – minősített többséggel – 320 egyetértő szavazattal és 1 tartózkodással elfogadta.

Az országgyűlési képviselők választásáról szóló és a köztársasági elnök választásával foglalkozó törvényjavaslatokat Horváth István belügyminiszter együttesen terjesztette elő.

Többek közt arról a ropant történelmi felelősségről szólt Horváth István, amely most a köz érdekében tevékenykedő, az ország jövőjének alakításában szerepet vállaló szervezetek és személyek minden döntését áthatja. Amikor az Országgyűlés elfogadja az új választójogi törvényt, történelmi tettet

Bombariadó a Nagyállomáson

Tegnap délelőtt bombariadó miatt lezárták a szegedi Nagyállomást. A vasúti forgalmat a biztonság kedvéért elterelték, mert a – vascsőnek nézett – füstölő, világháborús szerkezetben előre kiszámíthatatlan folyamat kezdődött. A történetekről a 3. oldalon számolunk be

Bizalom vagy felmentés?

Értelmezési vitába fulladt a tanácsülés

Igaz, hogy néhány hozzászóló tanácsag szerint a város lakóit – úgy általában – nem foglalkoztatják a Magyar Hirlapnak az utóbbi néhány hétben a szegedi tanácsot és főként elnökét érintő állításai, mégis úgy éreztük, itt következő tudósításunkat érdeklődéssel fogadják majd olvasóink. A tanács tegnapi ülésén, a napirendek előtt – Vass József tanácsag lemondásának tudomásul vételét követően – a tanácselnök, Csónka István még mindig személyi – sőt: személyes – ügyben kért ugyanazt szót, s a továbbiakat sem csöndes unalom jellemezte...

Védekezni lehetetlen

A tanácsagok ülés előtti dönteniük a tanácsülésen. Abban már megoszlottak a nézetek, a korábban már lezárt vizsgálatokat érdemes-e újramelegíteni, vagy pedig teljes egészében Csónka István „magánügyének” kell tekinteni, milyen lépésre szánja el magát. Többségi vélemény volt végül, hogy nem újrabemutatásra kell bizottságot létrehozni (annál is inkább, mert a megyei tanács elnöke és az ügyészség ez idő szerinti vizsgálatának sincs még eredménye), hanem a kialakult helyzetnek – s minden lehetséges kimenetelének – következményeit kell feltérképezni, s két hét múlva a tanács elé tárni. (Pedig szellemesen s nem minden aggodalom nélkül intette tanácsagtagársait Gyimesi József tanács- és vb-tag, hogy a szervezőtudomány német szakemberei szerint „ha első osztályú temetést akarsz, szervezz bibi-zottságot...”)

Röviden meg néhány vélemény: Noha a vizsgálatok még nem zárultak le, most választóikat foglalkoztató várospolitikai kérdésekben kell

(Folytatás a 3. oldalon.)

Esztergomért vastaps

Kimerítő hosszúságú, nagy türelmet igénylő procedúra egy törvény többé-kevésbé módosító javaslatáról szavazni. Így volt ez az alkotmánybíróságról szóló törvény elfogadásakor is. Egy pont volt csupán, amikor felvillanyozták a teremben ülők, és vastaps hallatszott. Az Országgyűlés 29 ellenszavazattal elfogadta, hogy Esztergom történelmi városa legyen az Alkotmánybíróság székhelye. Az eset jelentősége óriási – lehet. Ha nem csupán egy lelkes, de „véletlen” döntésről van szó, hanem egy folyamat első állomásáról, amely folyamat – ha egyelőre nem is szünetel meg, de – kisebbíti Budapest vízféjhez hasonlított, irreális túlsúlyát az ország életében. A szavazás utáni szünetben Csongrád megyei képviselőket

faggattam arról, hogyan látják e kérdést.

Raffay Ernő: – A kormány, s – egy kivétellel – az illetékes bizottságok sem értéktek egyet azzal, hogy Esztergom legyen a székhely. Ez azt jelenti, hogy a kormány részéről még nem indult meg a decentralizáció. A Parlamentben viszont – nyilván, a vidékiek nagyobb súlyának köszönhetően – egyértelművé vált, hogy a politikai élet decentralizációja megindult. Jó lenne, ha ebben Szeged is részt tudna vállalni, és abban is bizom, hogy most valóban egy folyamat indul meg. Ez persze most még sokkal inkább remény, mint bizonyosság.

Szabó Sándor: – Meggyőződésem, hogy a döntéssel egy olyan folyamat első lépését tettük meg, ami nagyon időszerű volt. Remélem, hogy szemléletváltással is jár mindez.

Korábban is volt erre próbálkozás – ennek eredménye a szegedi akadémiai központ – bár óriási ellenállással kellett szembesülni. Most azt várom, hogy Esztergom példáját további városok kövessék.

Rózsa Edit: – Abban bizom, hogy a döntés minden tekintetben egy folyamatot indít meg, amit a világhírlap részben vidékre való telepítése is bizonyíthat.

Takács Imréné: – Óriási áttörésnek érzem ezt a döntést, aminek szemérem szerint azért örülök külön, mert a munkahelyemen is rengeteget harcolok az irreális Budapesti központúság ellen, amitől sokat szenvedünk. Rajtunk is múlik, hogy ne egyedi eset legyen a mostani, hanem folyamatot indítson meg

Balogh Tamás

(Folytatás a 2. oldalon.)